

2020. április hónap
HÚSVÉTRA KÉSZÜLVE
Barátok Jézus közelében
28. hét Példabeszédek könyve 17. fejezet

2020. március 31, kedd

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17:17)

Kiket másokat lehetne Jézus barátainak nevezni, mint a tanítványait, azt a 12-öt, akik a közelében éltek, vele voltak, mikor tanított, csodákat tett. Ki más lenne a barátja Jézusnak, ha nem ők? Nézzünk meg pár tanítványt, s azt, hogy ki is volt barátja Jézusnak?

JÚDÁS

Júdás valamikor nagyon szerette Jézust, lelkesedett érte, szívesen hallgatta, és ő is mindent elhagyott, hogy a tanítványa lehessen. Aztán eljött az idő, amikor csalódott Jézusban, kiábrándult az ügyéből és akkor elhatározta, hogy radikálisan véget vet a tanítványságának. Júdás csalódott, és igenis hátat fordított neki lélekben, aztán pedig szilárd és végig gondolt elhatározással, a saját fejéből kipattant ötlettel el is árulta őt.

Mi volt a csalódása igazi oka? Az, ami minden csalódás mélyebb magva lenni szokott, hogy valaki **jobban szereti a saját vágyait, mint a valóságot**. Beleszeret a saját elképzeléseibe, ami Júdás esetében a rómaiak kiűzése és Izrael dicsőségének helyreállítása volt, és amikor úgy találja, hogy itt nem erről van szó, a valóság „nem olyan”, mint az ő vágyai, akkor csalódik és kiábrándul. Szeretném a rajtunk túlnövő vágyaink megregulálására ezt a hasznos jelszót mindnyájunknak ajánlani, hogy „nem olyan”. Az ember a fejébe vesz valamit, dédelgeti és vágyik rá, kiszínezi, és amikor eléri, akkor azt tapasztalja, hogy az nem olyan, mint ő elgondolta. Nem olyan nagyszerű élmény egy vágyott diadal valami ellenség felett, mint azt a fantáziájában kiszínezte az ember, nem olyan édes a lopott gyümölcs, mint azt előzetesen elhitette a vágyakozóval, nem olyan boldogító, amikor kitálalunk és szemébe vágjuk valakinek, hogy milyen hitványnak is látjuk őt. A vágyainkban olyan, de a valóságban nem olyan. Ez a „nem olyan”, mint általános és bölcs tudás nagyon fontos megelőzése lehetne sok bajnak és fölösleges vargabetűnek.

Júdás először azt hitte, hogy Jézus olyan megváltó, amilyenek szerinte egy megváltónak lennie kellene, és ő ezt a **saját vágyában termelt megváltót szerette, nem pedig a valóságot Jézust**. Amikor pedig csalódott, és a csalódás megsebezte a szívét, nem is akart ebből gyógyulni, és itt volt a nagy baj. A gyógyulás ugyanis mindig belül történik, ő pedig kívül, az intézkedések világában kereste a gyógyulást. Nem fordult befelé, nem imádkozott, nem tartott önvizsgálatot, hanem kifelé fordult és intézkedett.

- Mit tanulhatunk Júdás hibájából?

- Mire kell figyelni a baráti kapcsolatainkban?

2020. április 1., szerda

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17:17)

PÉTER

Péter életének ebben a szakaszában 3 fejezet különíthető el.

1. **Nagypéntek előtt** Pétert a magabiztosság jellemzi! Talpraesett, bátor, kezdeményező ember, aki nem fogyott ki az ötletekből, és aki nem ijed meg a saját árnyékától. Hősködik, hogy az életét is kész odaadni, de amikor Jézus arra kéri, hogy egy rövid ideig imádkozzon együtt vele, arra már

képtelen. Elalszik, mint a többi. Hortyog a hős tanítvány a Gecsemáné-kertben. Amikor álmából felriad, a kardjához kap, elkezd vagdalkozni a sötétben és súlyosan megsebesíti a főpap egyik szolgáját.

Vajon mi nem vagyunk hasonlók? Amikor mi jobban tudjuk, mit kellene tennünk. Amikor tele vagyunk jó szándékkal és ötletekkel, segítőkészséggel, mint Péter. Csak elfelejtjük megkérdezni: vajon erre van szükség? Ez az én dolgom?

2. **Nagypéntek hajnalán** Péter még azt is letagadja, hogy ismerte Jézust. Péter belseje láthatóvá válik (talán önmaga számára is). Mikor a kakas megszólal, Péter sírva fakad. Könnyes tekintete találkozik Jézusével, s hirtelen eszébe jutnak az előző este mondott szavak. Szembesülve a valósággal, csak sírni lehet! Végre lehetett Péteren segíteni! Végre üres volta a keze! Már nem vagdalkozott! Már elcsendesült, kifogyott az ötletekből.

3. **Húsvét után** Jézus és Péter beszélgetnek egymással. Jézus ezt kérdezi Pétertől: Szeretsz-e engem? Nem feszegeti a múltat, egy szó sem esik róla. Nincs számonkérés, nincs dráma. Jézus tudja, hogy Péter könnyei őszinték voltak. Tudja, hogy Péter felismerte: nem képes magán segíteni, Jézus azonban segített neki! Nem azt mondja: ilyen hitvány alakkal nem dolgozom együtt, hanem azt mondja: Gyere és kövess engem!

Cseri Kálmán

- **Mi a szerepe a megbocsátásnak a barátságban?**

- **Kellett-e már megbocsátanod a barátodnak?**

2020. április 2., csütörtök

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17:17)

JÁNOS

Egy tanítvány, aki végig kitartott! Aki elkísérte Jézust Kajafás udvarába, aki ott állt Jézus édesanyjával Jézus keresztye alatt. Ő nem fogadkozott, nem vagdalkozott, de mindvégig csendesen ragaszkodott Mesteréhez. Egy tanítvány, akiről nem sokat beszélünk, mégis az, amit tett csendben, a legnagyobb szeretetről tanúskodik. Jelen volt, és alaposan megfigyelt mindent, s utólag le is jegyezte, amit látott. Az ő leírásából tudunk meg pontos részleteket a nagypéntek eseményeiről:

- Jézus elfogására nemcsak a templom rendfenntartó erői vonultak ki, hanem egy ezredes vezetésével, római katonák is kivonultak.

- ő ismerte név szerint Málkust, a templomszolgát, akinek Péter levágta a fülét

- Jézus és Pilátus beszélgetését is ő írja le részletesebben ...

Sok ilyen részletet említhetnénk még, amiket azért tud János, mert szemtanú volt!

Volt tehát egy ember, aki azért volt Jézus mellett, mert szerette őt. Csendesen és hűségesen állt Jézus mellett a nehéz órákban is!

- **Te meddig állsz a barátod mellé?**

- **Hagytak már cserben?**

- **Hagytál már cserben barátodat?**

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17:17)

Túrmezei Erzsébet: Meddig?

Uram, tenéked sok a Pétered.
Sokak a nagycsütörtök éjszakáid,
S olyan kevés a csendes Jánosod,
Aki nem ígér, nem fogadkozik,
De elkísér egész a Golgotáig.

Mert olyan könnyű azt kimondani
Egy izzó percben: meghalok veled,
De annyi minden visszahúzna még,
Ha ránk borul a szörnyű éjszaka,
Ha megérint a fagyos lehelet.

Talán csak egy kisgyermek mosolya,
Vagy a hitves könnyfátyolos szeme
Susognak a szélben ringó habok,
A halászbárka, otthonképe hív
Ó, legalább búcsúzni kellene.

Hamu alól az életöszton is felparázslík,
Ó, ilyen hirtelen?
Egy percre olyan szép lesz a világ
Átölel minden színe, illata
S már el is hangzott a: nem ismerem.

Uram, tenéked sok a Pétered.
Sokak a nagycsütörtök éjszakáid.
Hadd lehessék én csendes Jánosod,
Aki nem ígér, nem fogadkozik,
De hű marad egész a Golgotáig.